

University of Groningen

ABRvS 22 november 2004, JV 2005/47 m.nt. K.J. de Graaf & H.B. Winter
de Graaf, K.J.; Winter, H.B.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2005

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

de Graaf, K. J., & Winter, H. B., (2005). *ABRvS 22 november 2004, JV 2005/47 m.nt. K.J. de Graaf & H.B. Winter*, Nr. 47, nov. 22, 2004. (Jurisprudentie Vreemdelingenrecht; Vol. 2005).

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

JV 2005/47 Hoger beroep, Grieven, aanvullende, Ontvankelijkheid Ook gepubliceerd in: [JV 2005/47](#), [ECLI:NL:RVS:2004:AS4582](#)

Aflevering	2005 afl. 2
College	RvS
Datum	22 november 2004
Rolnummer	200406460/1
Rechter(s)	Mr. Loeb Mr. Van Wagtendonk Mr. Bijloos
Partijen	A. en B., appellanten, tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zp Zutphen, van 19 juli 2004 in het geding tussen appellanten, en de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.
Noot	<i>mr. K.J. de Graaf en dr. H.B. Winter</i>
Trefwoorden	Hoger beroep, Grieven, aanvullende, Ontvankelijkheid
Regelgeving	Awb - 6:5 Vw 2000 - 85

**JV 2005/47 RvS, 22-11-2004, 200406460/1
Hoger beroep, Grieven, aanvullende, Ontvankelijkheid****»Samenvatting**

De Afdeling komt terug van haar eerdere jurisprudentie. In de op 6 augustus 2004 ontvangen brief hebben appellanten het met de op 2 augustus 2004 ontvangen brief ingestelde hoger beroep aangevuld. Nu deze aanvulling binnen de voor het instellen van hoger beroep gestelde termijn is ingediend, dienen de brieven tezamen te worden beschouwd en behandeld als één hoger-beroepschrift. Derhalve bestaat geen aanleiding om, zoals de minister betoogt, de op 6 augustus 2004 ontvangen brief als een hoger-beroepschrift in een nieuwe zaak aan te merken. Hetgeen in de grieven naar voren is gebracht, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

[beslissing/besluit](#)**»Uitspraak****1. Procesverloop**

Bij besluiten van 21 maart 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht (niet opgenomen; *red.*).

Bij uitspraak van 19 juli 2004, verzonden op 23 juli 2004, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht (niet opgenomen;*red.*).

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 augustus 2004, hoger beroep ingesteld. Appellanten hebben hun hoger beroep aangevuld bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 augustus 2004. Deze brieven zijn aangehecht (niet opgenomen;*red.*).

Bij brief van 18 augustus 2004 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

---

2. Overwegingen

2.1. In de op 6 augustus 2004 ontvangen brief hebben appellanten het met de op 2 augustus 2004 ontvangen brief ingestelde hoger beroep aangevuld. Nu deze aanvulling binnen de voor het instellen van hoger beroep gestelde termijn is ingediend, dienen de brieven tezamen te worden beschouwd en behandeld als één hoger-beroepschrift. Derhalve bestaat geen aanleiding om, zoals de minister betoogt, de op 6 augustus 2004 ontvangen brief als een hoger-beroepschrift in een nieuwe zaak aan te merken. De Afdeling komt hiermee terug op haar eerdere jurisprudentie terzake.

2.2. Hetgeen in de grieven naar voren is gebracht, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

---

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

»Annotatie

1. Genoegzaam bekend mag zijn dat de Afdeling streng is als het gaat om de beoordeling van de ontvankelijkheid van een hoger-beroepschrift in het vreemdelingenrecht. Die strengheid is ook gewild door de wetgever, die in art. 85 lid 3 Vw 2000 uitsluit dat een gebrek dat kleefte aan een ingediend hoger-beroepschrift nog hersteld kan worden door art. 6:6 Awb niet van toepassing te verklaren. Het in het hoger-beroepschrift indienen van een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank, wordt in art. 85 lid 1 Vw 2000 als een ontvankelijkheidsvereiste gedefinieerd. Het aanvullen van een grief buiten de beroepstermijn is daarom niet mogelijk. Ook ten aanzien van het aanvullen van een grief binnen de beroepstermijn betoonde de Afdeling zich in het verleden streng. In bovenstaande uitspraak stelt de Afdeling zich echter coulanter op dan voorheen. Zonder expliciete verwijzing naar eerdere rechtspraak en zonder redengeving voor de nieuwe lijn, gaat de Afdeling om. In zijn algemeenheid moet vastgesteld worden dat het echter een formeel punt van geringe betekenis betreft. In de voorliggende casus is de belanghebbende er in elk geval niet mee geholpen.

2. De oude lijn is in elk geval kenbaar uit een uitspraak van 7 maart 2003, «JV» 2003/177, RV 2003/48, m.nt. H.B. Winter. Die uitspraak lijkt enigszins dubbelzinnig. Zo luidt rechtsoverweging 2.2: "Op grond van de tekst van artikel 85 van de Vw 2000 en de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling (in ontwerp: artikel 83; Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998–1999, 26 732, nr. 3, p. 82) is de Afdeling van oordeel dat een hoger beroepschrift alle grieven tegen de aangevallen uitspraak dient te bevatten en dat het niet mogelijk is om in een op een later tijdstip ingezonden schrijven aanvullende grieven aan te voeren." Uit deze overweging volgt dat een

appellant – binnen of buiten de wettelijke termijn voor het instellen van hoger beroep – geen aanvullende grieven kan indienen. Echter, in het vervolg stelt de Afdeling vast dat het geschrift met aanvullende grieven moet worden aangemerkt als een nieuw hoger-beroepschrift. Die vaststelling lijkt in strijd met de geciteerde rechtsoverweging. Het biedt een opening om binnen de beroepstermijn, na het indienen van een hoger-beroepschrift, een ontvankelijk geschrift met aanvullende grieven in te zenden. Omdat de Afdeling het geschrift met aanvullende grieven aanmerkt als een nieuw hoger-beroepschrift, is een voorwaarde voor de ontvankelijkheid van dat geschrift dat het voldoet aan de strenge eisen van art. 85 Vw 2000. Het in de genoemde uitspraak ingezonden geschrift voldeed niet aan die eisen en werd als nieuw hoger-beroepschrift kennelijk niet-ontvankelijk verklaard. De oude lijn sluit beoordeling van het oorspronkelijke hoger-beroepschrift overigens niet uit, waardoor sprake kan zijn van twee hoger-beroepschriften tegen één besluit. Indien het geschrift met aanvullende grieven wel voldoet aan de ontvankelijkheidseisen voor een nieuw hoger-beroepschrift, behoren zowel de grieven uit het oorspronkelijke als die in het nieuwe hoger-beroepschrift tot de omvang van het geschil in hoger beroep. Een eventueel buiten de wettelijke termijn voor het indienen van hoger beroep ingezonden geschrift met aanvullende grieven is – omdat het moet worden aangemerkt als nieuw hoger-beroepschrift – per definitie niet-ontvankelijk wegens termijnoverschrijding.

3. Dat de Afdeling in bovenstaande uitspraak de oude lijn verlaat, betekent een verandering op een formeel punt van geringe betekenis, alleen al gelet op de korte beroepstermijnen in het vreemdelingenrecht en de feitelijke waarneming dat rechtshulpverleners hoger-beroepschriften vooral pas tegen het einde van de termijn indienen. De nieuwe lijn, welke reeds eerder – maar minder expliciet dan in de bovenstaande uitspraak – lijkt te zijn ingezet en ook door de redactie van dit tijdschrift werd opgemerkt («JV» 2004/479, m.nt. red.), komt op het volgende neer. Het oorspronkelijke hoger-beroepschrift moet aan de strenge eisen van art. 85 Vw 2000 voldoen. Een binnen de termijn ingediend geschrift met aanvullende grieven wordt niet langer aangemerkt als nieuw hoger-beroepschrift, zodat die strenge eisen niet gelden. In bovenstaande uitspraak schieten appellanten met deze coulance van de Afdeling weinig op. De in beide geschriften gestelde grieven kunnen niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. Toch is het aanvullen van grieven gemakkelijker geworden. De Afdeling is minder streng dan voorheen. Daarmee is het niet langer noodzakelijk de – dogmatische lastige – constructie van een tweede hoger-beroepschrift te hanteren. Uitkomst is dat de grieven in het oorspronkelijke hoger-beroepschrift tezamen met de binnen de termijn aangevulde grieven, de omvang van het geschil in hoger beroep bepalen. Degene die meent dat, nu een geschrift met aanvullende grieven niet langer als nieuw hoger-beroepschrift wordt aangemerkt, de buiten de wettelijke termijn ingezonden grieven ook niet langer niet-ontvankelijk verklaard behoeven te worden, komt bedrogen uit. De Afdeling maakt voldoende duidelijk dat aanvulling van de grieven slechts mogelijk is binnen de hoger-beroepstermijn. Dat volgt dan ook rechtstreeks uit de tekst van de wet. Kortom, het indienen van grieven hoeft niet in één keer volledig, maar moet wel altijd binnen de wettelijke termijn voor het instellen van hoger beroep.

K.J. de Graaf & H.B. Winter, Rijksuniversiteit Groningen